

Csak a természetlen hípenkritika tagadhatná ezek után, hogy a Rimay körüli magyar lírának egyik védőszentje Platon volt. A kérdés egyébként még tovább nyomozható. Meg kellene vizsgálni, hogy a neolatin költők — Balassiék legközvetlenebb költőideáljai — mennyi „adag“ platonista szellemet árasztottak a tudós és filozófus magyar poéták írásaira.

(Szeged.)

Zolnai Béla.

TÓTH ÁRPÁD LEVELE JUHÁSZ GYULÁHOZ.

A nemrég elhunyt költőnek Juhász Gyulához intézett első levelét közöljük az alábbiakban. A levél érdekessége, hogy rámutat arra a sorsdöntő hatásra, amelyet Négyesy László egyetemi stílusgyakorlati szemináriuma a huszadik század költőnemzedékére gyakorolt. A *Nyugat* iskolája is — mint minden forradalmi iskola — neveltetésével hozzákapcsolódik a klasszikus hagyományokhoz.

Budapest, 1907 május 29.

Igen tisztelt Uram!

Kuthi Sándor barátomtól levelet kaptam, melyben előadja az Önök megismerkedésének kedves históriáját. Hogy-hogynem, rólam is szó esett a beszélgetésükben s Ön szíves üdvözlését küldte nekem a Sanyi útján. Ki se mondhatom, hogy ez az üdvözlés milyen nagy örömet szerzett nekem, üdvözlés attól, akit már régóta igaz bámulattal csodálok, s aki nekem oly igen kedves költőm a „Hét”-ben. Már az egyetemi Négyesy-gyakorlatokon, mint ismeretlen, a háta megett ülve, nagy élvezettel hallgattam kedves, sziporkázó bírálatait, költeményeivel pedig egyszerűen megsemmisített: a magam verselményeit akárhányszor mélyen lenéztem miattok. Ugy szeretném, ha mindezeket nem venné hízelgésnek, hanem féktelen tiszteletem és fiatalos bámulatom igaz jeleinek. Nagyon köszönöm a szíves üdvözlését s ha eddig szerettem, ezután is a legigazabb élvezettel élvezem nemes költészetét,

őszinte tisztelője

Tóth Árpád.